

[Alfred Jensen.]

klart, at der er tale om en videreførelse af den tidligere regerings politik, det er da også blevet fremhævet af flere ordførere under debatten i går. Man finder intet spor af den nye politik, der blev lovet såvel sidste vinter som i dette års to valgkampe af regeringspartierne. Den jævne mands forventninger om ændringer, der ville lette skattebrykket for de små indkomster, som ville betyde en kendelig forbedring af de gamles, invalidernes og de syges forhold, kan ikke findes i dette forslag. Såvel de direkte som de indirekte skatter er opført med større provenu end på indeværende års finanslov. Det er ikke muligt af forslaget eller dets bemærkninger at se, hvorfra de 40 mill. kr. mere i personlig skat skal hentes, men da ministeren i fremsættelsestalen siger, at indtægterne er beregnet ud fra de foreliggende forudsætninger, må man vel regne med, at der ikke er påtænkt særlig vidtgående ændringer i skattelovgivningen. Det er der da også givet udtryk for ved behandlingen af ligningslovsforslaget forleden dag; skønt ministeren havde anledning til at oplyse tinget og dermed også offentligheden om regeringens mulige planer om en lempelse af skattetrykket på de små og mellemste indkomster, forholdt han sig tavs. Derfor har vi kun ministerens ord om de nuværende forudsætninger og beregningerne om, at stigende indtægter vil give dette forøgede skatteprovenu.

Jeg vil gerne her understrege, hvad jeg ofte har sagt, at stigende indtægter i en konjunkturstigningsperiode for arbejdere, funktionærer og tjenestemænd og med dem i økonomisk henseende ligestillede hverken betyder højere levestandard eller højere skatteevne, tværtimod vil jeg sige, reguleringen kommer bagefter og giver oftest ikke den fornødne dækning for de stedfundne udgiftsstigninger. Derfor betyder fortsættelse med de gamle ligningsregler og den gældende skatteskala øget skattetryk for de små og mellemste indkomster.

Og hvad der gælder for de direkte skatter, gælder jo også for de indirekte. Her regnes der også med en videreførelse. Har man været i tvivl herom, må denne tvivl vel være lettet, da forlængelsen af forskellige afgiftslove var til behandling forleden. De indeholdt jo forlængelse af så uhyrlige

afgifter som afgiften på kaffetilsætning, på tændstikker, elektriske pærer, elektriske sikringer, papir m. m., og det er klart, alt det rammer jo den mindrebemidlede del af befolkningen urimelig hårdt.

Når vi ser på forsvarsministeriets budget og de øgede udgifter til militæret, får man jo også at vide, hvor de mange penge, fattigfolk i dette land må punge ud med, går hen. Alene under forsvarsministeriet beløber udgifterne sig til 954 mill. kr., hvilket er hele 216 mill. kr. mere end i indeværende finansår. De 954 mill. kr. er som bekendt ikke det fulde beløb, som øses ud til militær- og krigsforberedelser. Hertil må også føjes udgifterne til udskrivning, indkvartering og civilforsvaret, som findes under indenrigsministeriets konto, og desuden udgifterne til de militære anlægsarbejder. Det betyder, at de samlede udgifter kommer op på omkring 1 200 mill. kr. i det kommende finansår. Med det opførte beløb på 954 mill. kr. møder forsvarsministeriet med det største udgiftsbeløb, noget ministerium kan opvise. Der er virkelig sket, hvad mange ville forsværge, at dette budget er 90 mill. kr. højere end socialministeriets budget, det budget, som hjemler de udgifter, der skal tjene til at afhjælpe nød og savn i befolkningen, og desuden er det en overraskelse, at forsvarsministeriet bruger et beløb, der er omtrent 3 gange så stort som det, der er opført på undervisningsministeriets konto.

Det fremgår af ministerens fremsættelsestale, at en del af udgiftsstigningerne kan føres tilbage til den forlængelse af tjenestetiden, der mødte så stor modstand, og som spillede en ikke ringe rolle i de politiske diskussioner og i dette års valgkampe. Hvor folkets flertal stod og står i denne sag, er der ingen tvivl om, de har ikke ønsket længere militærtjeneste for ungdommen eller øgede militærudgifter, de har tværtimod ønsket sociale forbedringer, og de kan naturligvis ikke undlade at foretage en sammenligning mellem stigningen på forsvarsministerens budget og socialministeriets og tænke på, hvad de 216 mill. kr. kunne have været anvendt til, hvis de var stillet til rådighed for socialministeren i stedet for forsvarsministeren.

Socialministeriets budget viser vel en stigning fra 810 mill. kr. til 867 mill. kr., men det betyder ikke, at der er taget fat